

Sesijas dokuments

10.5.2011

B7-0193/2011 }
B7-0194/2011 }
B7-0195/2011 }
B7-0196/2011 }
B7-0197/2011 } RC1

KOPIĢS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu

nolūkā aizstāt rezolūcijas priekšlikumus, kurus iesniedza šādas grupas:

PPE (B7-0193/2011)
S&D (B7-0194/2011)
Verts/ALE (B7-0195/2011)
ALDE (B7-0196/2011)
GUE/NGL (B7-0197/2011)

par ES un Mauritānijas partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē

Carmen Fraga Estévez

PPE grupas vārdā

Ulrike Rodust

S&D grupas vārdā

Carl Haglund

ALDE grupas vārdā

Isabella Lövin

Verts/ALE grupas vārdā

João Ferreira

GUE/NGL grupas vārdā

RC\866953LV.doc

PE459.738v01-00 }
PE459.739v01-00 }
PE459.741v01-00 }
PE459.742v01-00 }
PE459.743v01-00 } RC1

Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES un Mauritānijas partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā LESD 208. un 218. pantu,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvenciju,
 - ņemot vērā Padomes 2006. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1801/2006, lai noslēgtu Partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Mauritānijas Islāma Republiku¹,
 - ņemot vērā to, ka 2010. gada novembrī Zivsaimniecības komitejas pārstāvji apmeklēja Mauritāniju,
 - ņemot vērā mutisko jautājumu Komisijai par ES un Mauritānijas Islāma Republikas partnerattiecību nolīgumam zivsaimniecības nozarē pievienotā protokola atjaunošanu (B7–0018/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā pašreizējais protokols, kas pievienots ar Mauritānijas Islāma Republiku noslēgtajam partnerattiecību nolīgumam zivsaimniecības nozarē (PNZN), zaudē spēku 2012. gada 31. jūlijā un Eiropas Komisija ir paredzējusi uzsākt sarunas par tā atjaunošanu, un Padome ir piešķirusi tam nepieciešamās pilnvaras;
- B. tā kā ar Mauritāniju noslēgtais partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības jomā paredz, ka četru gadu laikā finansiālā ieguldījuma apmērs būs EUR 305 miljoni, tādēļ tas būs Mauritānijai svarīgs starptautisks nolīgums, jo ES maksājumi un licenču maksas veido aptuveni vienu trešdaļu no valsts kopējiem ieņēmumiem;
- C. tā kā zivsaimniecības nozare ir ļoti svarīga Mauritānijas ekonomikas sastāvdaļa, tā kā tā nodrošina 10 % no IKP un veido 35 % līdz 50 % no šīs valsts eksporta, un valsts budžets no tās gūst 29 % ieņēmumu;
- D. tā kā Mauritānija ir viena no nabadzīgākajām Āfrikas valstīm, kura ierindota kategorijā „Lielu parādu apgrūtināta nabadzīga valsts” (LPANV), un ir finansiāli atkarīga no ārvalstu palīdzības, turklāt tās politiskā situācija ir nestabila;
- E. tā kā sadarbības pamatā ir jābūt savstarpējai ieinteresētībai un gan kopīgi, gan atsevišķi īstenoto iniciatīvu un pasākumu komplementaritātei, kas nodrošina konsekventu politiku;

¹ OV L 343, 8.12.2006., 1. lpp.

- F. tā kā, nesēn apmeklējot Mauritāniju, Zivsaimniecības komitejai neizdevās precizēt vairākus svarīgus jautājumus saistībā ar šīs valsts zivsaimniecības politiku, tai skaitā informāciju par zivju krājumu stāvokli un Mauritānijas un citu valstu flošu veikto zvejas apjomu;
- G. tā kā saskaņā ar ANO Jūras tiesību konvencijas 61. un 62. pantu zivsaimniecības ir jāpārvalda tā, lai „saglabātu vai atjaunotu zvejojamo sugu populācijas tādā līmenī, lai nodrošinātu maksimāli noturīgu nozveju, ko nosaka, ņemot vērā atbilstošus ekoloģiskos un ekonomiskos faktorus”;
- H. tā kā PNZN ir veicinājis pārāk intensīvu dažu sugu, īpaši astoņkāju, zveju, tādēļ ir samazinājušās zvejas iespējas Mauritānijas zvejniekiem un tā kā ES uzņēmēji ir konkurētspējīgāki, jo ES zvejas kuģiem ir subsidētas piekļuves maksas;
- I. tā kā ar jauno protokolu saistītajās sarunās par zvejas iespējām ir būtiski svarīgi ņemt vērā Mauritānijas attiecības ar trešām valstīm, kuras arī zvejo ekskluzīvajā ekonomikas zonā (EEZ), pamatojoties uz divpusējiem vai individuāliem nolīgumiem;
- J. tā kā LESD 218. pantā paredzēti precīzi apstākļi, kādos Parlaments jāiesaista lēmumu par zivsaimniecības nolīgumiem pieņemšanā, un tā kā saistībā ar tiem Parlaments vēlas iesaistīties šajā procesā, norādot savas prioritātes attiecībā uz apspriežamajiem protokoliem;
- K. tā kā pamatnolīguma par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām II pielikums reglamentē, kā Komisija nodod Parlamentam II pielikuma 1. punkta 2. daļā definēto konfidenciālo informāciju saistībā ar Parlamenta prerogatīvu un kompetenču īstenošanu; tā kā abām iestādēm ir jādarbības, ievērojot savstarpējo lojālas sadarbības pienākumu pilnīgas savstarpējas uzticēšanās gaisotnē un strikti ievērojot attiecīgos Līguma noteikumus;
- L. tā kā, ņemto vērā vāji attīstīto Mauritānijas zivsaimniecības nozari, ka arī to, ka, izņemot Nuadibu, nav citu lielu izkraušanas ostu, šai valstij nav pieejama tā pievienotā vērtība, ko tā gūtu, ja pati apsaimniekotu savus zivsaimniecības resursus (tostarp ja tā pati nodrošinātu pārstrādi un pārdošanu);
- M. tā kā šādi Mauritānijas zivsaimniecības nozares atbalsta veidi nav īstenoti apmierinoši: neliela apjoma tradicionālās piekrastes zvejas un ar zveju saistītās ražošanas modernizācija un attīstība; ostu infrastruktūras attīstīšana un labāku apstākļu nodrošināšana loma izkraušanai; akvakultūras projektu attīstīšana; labāka uzraudzība un pārraudzība jūrā,
1. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu sākt sarunas par protokola atjaunošanu starp ES un Mauritānijas Islāma Republiku, vienlaikus uzsverot, ka to vajadzētu paturēt spēkā tikai tādā gadījumā, ja tas ir izdevīgs abām pusēm, pietiekami pielāgots un tiek pareizi īstenots;
 2. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu pievienot cilvēktiesību klauzulu;
 3. uzstāj, ka jebkādi kuģi, kas kuģo ar ES karogu, piekļuvei zivju krājumiem Mauritānijas ūdeņos, par ko tiek panākta vienošanās, jābūt pamatotai uz nozvejas pārpalikuma principu, kā norādīts ANO Jūras tiesību konvencijā; jo īpaši uzsver, ka rūpīgi jānovērtē visi zivju krājumi, attiecībā uz kuriem ES lūdz piekļuves atļauju vai kurus ES flote varētu nozvejot kā piezveju; uzsver, ka ES vajadzētu piešķirt atļauju zvejot tikai tos resursus, kurus nespēj

zvejot Mauritānijas flote; uzsver — ja ir jāsamazina zvejas apjomi, vispirms jāsamazina tās trešo valstu (ES un citu valstu) flotes, kuras rada vislielāko kaitējumu videi;

4. uzstāj uz to, ka vēlas saņemt uzticamus datus par trešo valstu zvejas iespējām un lomiem Mauritānijas teritoriālajos ūdeņos, lai būtu iespējams novērtēt pārpalikušo resursu apjomu; uzskata, ka gadījumā, ja šie resursi tiek dalīti ar citām Rietumāfrikas valstīm, piekļuves līmenis Mauritānijas ūdeņos ir jāapspriež, pienācīgi ņemot vērā to, kādi ir pārējo valstu zvejas apjomi;
5. ar diezgan lielām bažām norāda uz to, ka *ex-post* novērtējumā konstatēts, ka lielākā daļa Mauritānijas resursu tiek nozvejoti pilnā apmērā vai nozveja ir pārāk intensīva, un iesaka samazināt šo sugu nozveju; uzskata, ka Apvienotajai zinātniskajai komitejai ir jāpiešķir pietiekami daudz resursu, lai tā varētu veikt savas funkcijas; mudina Komisiju apspriest ar Mauritāniju ilgtermiņa zvejas pārvaldības plānu izveidi, kuros būtu iekļautas visas Mauritānijas iestāžu izsniegtās zvejas atļaujas — gan savai flotei, gan trešo valstu flotēm, kā arī tiktu paredzēts, ka jāsamazina tās flotes, kuru lielums pārsniedz normas;
6. uzskata, ka visa zinātniskā informācija, tostarp Apvienotās zinātniskās komitejas ziņojumi, dati par ES flošu lomiem un informācija par sankcijām, kas piemērotas pārkāpumu gadījumā, ir jānosūta Parlamentam un tai ir jābūt publiski pieejamai;
7. mudina Komisiju aicināt Mauritānijas iestādes sniegt garantijas attiecībā uz tās izmanto kontroles pasākumu interpretāciju; jo īpaši atgādina par to, ka ES kuģi ir aprīkoti ar kuģu satelītnovērošanas sistēmu (KSS) un ka šis instruments ir jāizmanto, lai noteiktu kuģu atrašanās vietu; uzsver, ka jāaizliedz vizuāla aptuvena attāluma no krasta noteikšana, jo ir pierādīts, ka šāda metode nav uzticama un ir radījusi juridisku nenoteiktību flotei; uzsver, ka par jebkādu alternatīvu sistēmu pusēm ir jāvienojas iepriekš; uzskata, ka atrašanās vietas signāli reāllaikā ir jāraida tieši Mauritānijas iestādēm; turklāt uzskata, ka protokolā būtu jāparedz noteikums, ar kuru saskaņā gadījumos, kad KSS iekārta sabojājas, tā ir divu nedēļu laikā jāsalabo vai arī šā kuģa zvejas atļauja tiek apturēta līdz brīdim, kad minētā iekārta tiek salabota;
8. pauž bažas par Mauritānijas iestāžu izveidotajām procedūrām attiecībā uz iekāpšanu ES kuģos, kas rada atkārtotas problēmas; apšaubā to, ka Mauritānija ievēro protokola II pielikuma VI sadaļu, īpaši tās 3. punktu, kurš reglamentē procedūras iekāpšanai kuģos;
9. prasa Komisijai vienlaicīgi apspriest dažādu kategoriju kuģu zvejas iespējas un katrā attiecīgajā gadījumā piemērojamos tehniskos pasākumus, lai novērstu nepilnīgu izmantošanu vai situācijas, kad zveja nav iespējama tehnisku iemeslu dēļ, tādējādi radot ievērojamus zaudējumus; mudina Komisiju nodrošināt, ka zvejas darbības saskaņā ar ZPN atbilst tiem pašiem ilgtspējas kritērijiem, kādi izvirzīti zvejai ES teritoriālajos ūdeņos, tostarp selektivitātes prasībām; aicina Komisiju veidot dialogu ar Mauritāniju, lai palīdzētu šai valstij arī turpmāk pilnveidot atbildīgu zivsaimniecības politiku, kurā ievērotas gan prasības resursu saglabāšanas jomā, gan valsts mērķis veicināt zvejas resursu saimniecisku attīstību;
10. aicina Komisiju nodrošināt, ka tiek ievērots PLO Atbildīgas zivsaimniecības rīcības kodekss, īpaši attiecībā uz saistībām piešķirt nerūpnieciskajiem zvejniekiem atvieglotas iespējas

RC\866953LV.doc

PE459.738v01-00 }
PE459.739v01-00 }
PE459.741v01-00 }
PE459.742v01-00 }
PE459.743v01-00 } RC1

izmantojot resursus Mauritānijas ūdeņos;

11. mudina Mauritāniju ratificēt attiecīgos starptautiskos tiesību aktus zivsaimniecības jomā, piemēram, Ostas valstu nolīgumu un ANO Nolīgumu par zivju krājumiem;
12. uzskata, ka, pirms ES slēdz zivsaimniecības nolīgumus ar trešām valstīm, ir jābūt plašām diskusijām ar attiecīgajām valstīm, dodot iespēju tajās iesaistīties publiskajām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām un valstu parlamentiem, tādējādi sekmējot lielāku demokrātiju un pārredzamību;
13. uzskata, ka līdzekļi, ko maksā kā kompensāciju par piekļuvi zivju krājumiem Mauritānijas ūdeņos, skaidri jāatdala no finansiālā atbalsta Mauritānijas zivsaimniecības nozares daudzgadu programmai, lai zvejas iespēju samazināšanās dēļ nesamazinātos daudzgadu programmai paredzētie ES maksājumi;
14. uzskata, ka finansiālais atbalsts Mauritānijas zivsaimniecības daudzgadu programmai jāpiešķir atbilstīgi Mauritānijas vajadzībām ilgtspējīgas zivsaimniecības nozares attīstībā, jo īpaši zivsaimniecības pārvaldībai (pētījumiem, kontrolei, ieinteresēto pušu dalības mehānismiem, infrastruktūrai u. c.), kā norādīts ES un Mauritānijas sadarbības un attīstības programmā; paliek pie pārlicības, ka saskaņā ar ZPN sniegtajam finansiālajam atbalstam ir jāatbalsta un jāveicina ES attīstības sadarbības mērķu sasniegšana, lai varētu izpildīt LESD 208. pantā noteikto ES pienākumu nodrošināt attīstības politikas saskaņotību;
15. uzskata, ka ir jāveic visaptverošs un detalizēts to iemeslu novērtējums, kuru dēļ nav pienācīgi izpildīti attīstības sadarbības mērķi un īstenoti vairāki atbalsta veidi Mauritānijas zivsaimniecības nozarei; uzsver, ka šajā novērtēšanā ir jāiesaista Mauritānijas iestādes;
16. uzskata, ka ZPN ir jāiekļauj efektīvs pārraudzības mehānisms, ar kuru nodrošina, ka attīstībai, īpaši zivsaimniecības nozares infrastruktūras uzlabošanai, atvēlētie līdzekļi tiek izmantoti pareizi;
17. atzinīgi vērtē tāldarbības reģionālās padomdevējas komitejas vēlmi panākt, ka kuģu īpašniekiem ir jāmaksā taisnīga daļa no loma vērtības;
18. atzinīgi novērtē ievērojamās investīcijas, ko ES un atsevišķas dalībvalstis ir ieguldījušas Mauritānijā, tomēr aicina Komisiju un dalībvalstis darīt vairāk, lai uzlabotu savu finansiālo ieguldījumu koordināciju un tādējādi izveidotu patiesu sadarbību attiecībā uz Mauritānijas attīstību, izvairoties no koordinācijas trūkuma radītas pārklāšanās;
19. uzskata, ka atbilstīgi pašreizējā protokola 6. panta 3. punktam ES vajadzētu atbalstīt zivju izkraušanas iekārtu pēc iespējas ātrāku būvniecību Mauritānijas piekrastes vidusdaļā un tās dienvidos, tostarp, bet ne tikai Nuakšotā, lai Mauritānijas ūdeņos nozvejotās zivis tiktu izkrautas šīs valsts ostās, nevis ārpus tās teritorijas, kā tas bieži notiek pašlaik; uzskata, ka tas palielinātu zivju patēriņu valstī un atbalstītu vietējo iedzīvotāju nodarbināšanu;
20. uzskata, ka šie uzlabojumi kopā ar nolietoto kuģu norakstīšanu un galvenās ostas Nuadibu modernizāciju ļautu ES flotei darboties efektīvāk, veicinātu investīcijas un palielinātu ZPN ietekmi uz Mauritānijas tautsaimniecību;

21. uzver, ka Parlaments ir pilnībā jāiesaista gan sarunu procesā, gan jaunā protokola darbības ilgtermiņa uzraudzībā, lai ievērotu tam LESD paredzētos pienākumus attiecībā uz Parlamenta pilnīgu un savlaicīgu informēšanu; atgādina par savu uzskatu, ka Parlamentam ir jābūt pārstāvētam Apvienotās komitejas sanāksmēs, kurās tiek apspriesti zivsaimniecības nolīgumi, un uzstāj uz to, ka šajās sanāksmēs ir jāpiedalās arī ES un Mauritānijas pilsoniskās sabiedrības un zivsaimniecības nozares pārstāvjiem;
22. aicina Komisiju iesniegt Parlamentam pašreizējā protokola *ex-post* novērtējumu, turklāt šim dokumentam ir jābūt neklasificētam, lai deputāti, balstoties uz informāciju, varētu novērtēt, vai šajā nolīgumā nospraustie mērķi ir izpildīti un attiecīgi — vai viņi piekrīt protokola atjaunošanai;
23. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei, dalībvalstu valdībām un Mauritānijas valdībai.